॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

उन्दन्तिं सुमवंल्गत मधुपृचाम्मातरो द्वाविर्शातिश्व॥1॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रंः। अग्निं या गर्भं दिधिरे विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासा् राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पांवकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्तिं भृख्यं या अन्तरिंख्ये बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीम्पयंसोन्दन्तिं [1]

शुक्रास्ता न आपः शई स्योना भेवन्तु। शिवेनं मा चख्युंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचंम्मे। सर्वारं अग्नीरं रेप्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभरं समवंत्यत। [2]

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम स्यन्दंमाना अवींवरत वो हिकम्ं। इन्द्रों वः शक्तिंभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावशम्। उदांनिषुर्महीरिति तस्मादुदकमुंच्यते। आपों भुद्रा घृतिमदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचाम्ं [3]

अरंगम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्हि हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चख्यंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य ख्ययांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिंख्ये यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्सायं त्वा॥ [4]

अुमृतंमस्मे जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं पुर्जन्यं उपुदर्धाति साख्यात्सप्तचंत्वारिश्शच॥२॥

अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव राज्यसूयं यदेते ग्रहाः स्वाँऽग्निर्वरुणस्वो राज्यसूर्यमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यांमेव

सूयते ऽथो उभावेव लोकाविभ जंयति यश्चं राजसूयेनेजानस्य यश्चौग्निचित् आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भातृंच्या यद्पौऽग्नेर्धस्तांदुपद्धांति भ्रातृंच्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परौस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् [5]

वा आप्स्तस्मांदद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः प्रशव आपोऽन्नंम्प्रशवौँऽन्नादः पंशुमान्नंवति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मैं [6]

अन्नमर्व रुन्द्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयौन्येवान्नमर्व रुन्द्ध आ द्वांदशात्पुरुषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानिं भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ [7]

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सोंऽध्वर्यं यजंमानम्प्रजाः शुचार्पयित् यद्प उंपदधांति शुचंमेवास्यं शमयित नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युनं यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्तेऽपां वा पुतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपदधांति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृंजति वर्षुंकः पूर्जन्यः [8]

भ्वति यो वा पृतासांमायतंनं क्रिप्तिं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्रिप्तियं एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मै द्वन्द्वमृन्या उपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका पृतत्खलु वै साख्यादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुम्पदधांति साख्यात् [9]

पुवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत पुवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्साय त्वेत्यांह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्च्सी भंवति यस्यैष उपधीयते य उ चैनमेवं वेदं॥ [10]

त एवान्ववंस्रावयत्येतदष्टाचंत्वारिश्शच॥३॥

भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वे मृत्युर्जायते यत्रंयत्रैव मृत्युर्जायते ततं एवेन्मवं यजते तस्मादिशिचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवोऽवेष्टास्तस्मादिशिचिन्नाभिचंरित्वै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष योंऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानि ह्वी १ षे भवन्त्येतावन्तो वै देवाना १ सवास्त एव [11]

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन र स्वन्ते स्वौं ऽग्निर्वरुणस्वो रांजसूर्यम्ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इत्याह सिवृतृप्रंसूत एवेन्म्ब्रह्मणा देवतांभिर्भि षिश्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि षिश्चत्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धे पुरस्तौत्प्रत्यश्चं षिश्चति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीनमन्नंमद्यतं शीर्षतोंऽभि षिश्चति

शीर्षतो ह्यन्नंम् चत् आ मुखांद् न्ववंस्नावयित [12]

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्रांज्येनाभि
षिश्चामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवनंमभि षिश्चित्
बृह्स्पतें स्त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांह् ब्रह्म

बृह्स्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मणेवेनंमभि षिश्चतीन्द्रंस्य त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दधात्येतत् [13]

वै राजिसूर्यस्य रूपय्यँ एवं विद्वानिम्निं चिनुत उभावेव लोकाविभ जयिति यश्चं राजिसूर्यनेजानस्य यश्चामिति इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यम्परापतृत्तद्देवाः सौत्रामण्या समभरन्थसूयते वा एष यौऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर् सम्भृत्यात्मन्यंत्ते॥ [14]

यदंलेलायुथ्स उत्तर्त उपादंधादेव द्वात्रिरंशच॥४॥

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अरुंणीिभः स्जूः सूर्य् एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोिभः स्जूरिग्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुंणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः प्रशव इडां प्रशवों घृत संवथ्सरम्प्रशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्में प्रशून्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोित यत् [15]

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तिस्मिश्चहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भविति यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्तांद्वागास्ता एव प्रींणात्यथो चर्ब्युंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनंन्धो भविति य एवं वेदापो वा इदमग्रे सलिलमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातो भूतोऽलेलायथ्सः [16]

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्निमिन्ति तिद्यमेभवृत्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्याम्पुरस्तांदुपा-दंधात्तिव्छरोऽभव्थ्सा प्राची दिग्यां दंख्यिणत उपादंधाथ्स दिख्यणः पुख्योऽभव्थ्सा दंख्यिणा दिग्याम्पश्चादुपा-दंधात्तत्पुच्छंमभव्थ्सा प्रतीची दिग्यामुत्तर्त उपादंधात् [17]

स उत्तरः प्रख्यों ऽभव्थ्योदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्ठविगयवाँ अग्निः पश्चेष्टकस्तस्माद्यद्स्यां खनंन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्कराष्ट्रं सर्वा वा इयं वयों भ्यो नक्तं दृशे दीं प्यते तस्मादिमां वया १ सि नक्तं नाध्यां सते य एवं विद्वानृग्निं चिनुते प्रत्येव [18]

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याश्रेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँद्वाह्मणाय सर्वासु दिख्वर्धुकुः स्वामेव तिद्दश्मन्वेंत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निश् हारुंकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र विंशन्ति॥ [19] संवथ्सरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीये संवथ्सर आँग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम् बार्हस्पत्यं चरुं वैष्ण्वं त्रिंकपालन्तृतीये संवथ्सरेऽभिजितां यजेत् यदृष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाख्वंरा गायत्र्यांग्नेयं गायत्रम्प्रांतःसवनम् प्रांतःसवनमेव तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाख्वरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुभम्मार्ध्यंदिन् सवंनम्मार्ध्यंदिनमेव सवंनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् [20]

छन्दो यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाख्यरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांर्हस्पत्यश्चरुभवंति ब्रह्म वे देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मैव तेनं दाधार यद्वैष्ण्वस्थिकपालो भवंति यज्ञो वे विष्णुंर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीये संवथ्मरेऽभिजिता यजंतेऽभिजित्यै यथ्मंवथ्मरमुख्यंम्बिभर्तीममेव [21]

तेनं लोकः स्पृंणोति यद्वितीयं संवथ्यरैंऽग्निं चिनुतैंऽन्तरिंख्यमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयें संवथ्सरे यजतेऽमुमेव तेनं लोकः स्पृंणोत्येतं वै परं आद्वारः क्खीवा शैशिजो वीतहंव्यः श्रायसस्रसदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्रश्रेसहस्रम्पुत्रानंविन्दन्त् प्रथंते प्रजयां प्रशुभिस्ताम्मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छ्न् य एवं विद्वानेतम्श्रिं चिनुते॥ [22]

अग्निस्तथ्सु इस्कृत्याग्नेर्दर्श च॥६॥

प्रजापंतिर्ग्निमंचिन्त स ख्युरपंविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो नोपांयन्ते छन्दोंभिरात्मानं छादियत्वोपांयन्तच्छन्दंसां छन्दस्त्वम्ब्रह्म वै छन्दा १सि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णीं उपानहावुपं मुश्चते छन्दोंभिरेवात्मानं छादियत्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहि १सायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यद्गिः [23]

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जांनात्युखामा क्रांमत्यात्मानंमेवाधिपां कुंरुते गुप्त्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्युंखा यदाकामेन्निर्ऋत्या आत्मान्मिपं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताद्दगेव तत् [24] प्रजापंतिर्वा अथंवांग्निरेव दध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येत ह् वाव तद्दषिर्भ्यनूं वाचेन्द्रों दधीचो अस्थिभिरिति यदिष्टं काभिरिग्नें चिनोति सात्मां नमेवाग्निं चिनते सात्मां नमेवाग्निं चिनते सात्मामुष्मिं ह्यों के भविति य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्नेर्यचित्यं आत्मा वैश्वानरो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स इस्कृत्यं [25]

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यर्जमानः सक्ष्रंरुते यद्ग्निं चिनुते यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सक्ष्रस्कृत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंन्नेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं दधातीयं वा अग्निवेश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषम्ग्निमेव वैश्वान्रं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्द्वे॥ [26]

स्यात्रयोदश त्रिर्शतर् रात्रींदींख्यितः स्याद्वे तेंऽष्टाविर्शतिश्व॥७॥

अग्नेर्वे दीख्ययां देवा विराजमाप्नुविन्तस्रो रात्रींदींख्यितः स्यात्त्रिपदां विराड्विराजमाप्नोति षड्रात्रींदींख्यितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजमाप्नोति दश्र रात्रींदींख्यितः स्यादशांख्यरा विराड्विराजमाप्नोति द्वादंश

रात्रींदीं खितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्यरः संवथ्यरो विराद्विराजनाप्नोति त्रयोदश रात्रींदीं खितः स्यात्रयोदश [27]

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्नोति पश्चंदश रात्रींदींख्यितः स्यात्पश्चंदश वा अंर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमासशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्रो सप्तदेश रात्रींदीं ख्यितः स्याद्वादेश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति चतुंर्वि १ शति १ रात्रीदीं खितः स्याचतुर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजमाप्नोति त्रिश्शतश्र रात्रीदीख्यितः स्यौत् [28] त्रि शर्दं ख्वरा विराड्विराजं माप्नोति मासं दी ख्वितः स्याद्यो मासः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्रोति चतुरों मासो दींख्यितः स्यांचतुरो वा एतम्मासो वसंवोऽबिभरुस्ते पृंथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तें उन्तरिंख्यमाजंयित्रिष्टुमं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवुमाज्ये अर्गतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतमगच्छञ्छेष्ठं

देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत द्वादंश

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छति श्रैष्ठार्र समानानाम्॥ [29]

मिनुयातृतीर्यं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदंश च॥८॥

सुवर्गाय वा एष लोकार्य चीयते यद्ग्निस्तं यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत पृथिवीमार्क्रमिषम्प्राण्मा मा हांसीद्वन्तरिंख्यमार्क्रमिषम्प्रजा मा मा हांसीद्विवमार्क्रमिष्युचरगुन्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवेनं- मुन्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य समंख्रे यत्पुख्यसंम्मिताम्मिनुयात् [30]

कनीयाश्सं यज्ञऋतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसम्मिताम्मिनोति ज्यायाश्समेव यंज्ञऋतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवित साहुस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जयित द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिख्यमन्तरिख्यमेवाभि जंयित त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः [31]

त्रिषांहस्रो वा असौ लोकोंऽमुमेव लोकम्भि

जंयित जानुद्धं चिंन्वीत प्रथमं चिंन्वानो गांयित्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्धं चिंन्वीत द्वितीयं चिन्वानिस्त्रिष्टुभैवान्त ग्रीवद्धं चिंन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगंत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्नियम् [32]

उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धंते यद्ग्रिं चिनुते यदुंपेयाद्रेतसा व्यृध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यत्रोपेयादिति यद्रेतःसिचांवुपदधांति ते एव यजमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेता रेसि पिता पुत्रः पौत्रेः [33]

यद्वे रेतःसिचांबुपद्ध्याद्रेतौंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतसः संतत्या इयं वाव प्रंथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमाम्पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीमन्तिरेखां द्वितीयौ प्राणो वा अन्तिरिख्वं तस्मान्नान्तिरेख्वम्पश्यंन्ति न प्राणमसौ तृतीया चख्युर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्यमूम्पश्यंन्ति चख्युर्यजुंषेमां चं [34]

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुस्या

अथौँ प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंख्यीयेत्यांह स्तुतश्क्षे एवैतेनं दहे पिता मात्रिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजेः पदानुं तख्युः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्वहृस्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिषदित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवनुमनुं शश्सित॥ [35]

षोढाविहितो वै वैष्णवीर्न्यो विर्शातिश्चं॥१॥

सूयते वा एषौंऽग्नीनां य उखायाम्ँभ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रंत्यवरोहंति ताहगेव तदांसन्दी सादयित गर्भाणां धृत्या अप्रंपादायाथों स्वमेवेनं करोति गर्भो वा एष यद्ख्यो योनिः शिक्यंय्यँच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हंण्याथ्यदुंद्यामः शिक्यंम्भवति षोढाविहितो वै [36]

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवैनंम्बिभर्ति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यजमानोऽमुष्मिंश्लौंकैंऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वैष्ण्वीः [37] वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंम्बिभितं प्राजापत्या एव तद्पं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वे वनस्पतंयो वेष्णवीरेव तद्पं धत्ते यदिष्टंकाभिरिग्नं चिनोतीयं वे विश्वकंमां वेश्वकर्मणीरेव तद्पं धत्ते तस्मादाहुश्चिवृद्ग्निरिति तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यतं दिख्यंणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत यांऽस्याग्निं चिनुयात्तं दिख्यंणाभी राधयेदग्निम्व तथ्स्पृंणोति॥ [38]

अव चितंयः पुरीषं पश्चंदश च॥10॥

प्रजापंतिरिग्नमंचिनुतर्तुभिः संवथ्सरवँ सन्तेनैवास्यं पूर्वार्धमंचिनुत ग्रीष्मेण दिख्यंणम्पख्यव्वँ र्षाभिः पुच्छ रंश्वरदोत्तंरम्पख्य हेमन्तेन मध्यम्ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिनुत ख्यत्रेण दिख्यंणम्पख्यम्पशुभिः पुच्छं विँशोत्तंरम्पख्यमाशया मध्यय्यँ एवं विद्वानिग्नें चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमवं [39]

रुन्द्धे शृण्वन्त्येनमुग्निं चिंक्यानमत्त्यन्न रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतयः पुरीषम्न्तरिंख्यं द्वितीया वया रेसि पुरीषम्सौ तृतीया नख्वंत्राणि पुरीषय्यँ ज्ञश्चंतुर्थी दिख्वंणा पुरीष्य्यँ जंमानः पश्चमी प्रजा पुरीष्य्यँ त्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दिख्वंणामात्मानं म्प्रजामन्तरियात्तरमात्पश्चं चितीक पृतदेव सर्व र्रे स्पृणोति यत्तिस्रश्चित्तयः [40]

त्रिवृद्धंग्नियंद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चित्यो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पश्च चित्यो भवन्ति पश्चभिः पुरीषेरभ्यूंहित दश् सम्पंद्यन्ते दशाँख्यरो व पुरुषो यावानेव पुरुषस्तः स्पृणोत्यथो दशाँख्यरा विराडत्रं विराड्विराज्येवात्राद्ये प्रति तिष्ठति संवथ्मरो व षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष् पूष्ट पद्धितयो भवन्ति षदुरीषाणि द्वादेश सम्पंद्यन्ते द्वादेश मासाः संवथ्मरः संवथ्मर एव प्रति तिष्ठति॥ [41]

रोहिंतो धूम्ररोहितः कर्कन्धुंरोहित्स्ते प्रांजापृत्या ब्भुरंरुणबंभुः शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतः श्येताख्यः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्रः कृष्णा वृशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वृशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूप्राः॥

[42]

रोहितः पृश्ञिष्यङ्विर्श्शतिष्यङ्विर्श्शतिः॥12॥

पृश्जिस्तिरश्चीनंपृश्जिरूर्ध्वपृंश्जिस्ते मांकृताः फुल्गूर्लोहितोण बंलुख्वी ताः सारस्वत्यः पृषंती स्थूलपृषती ख्युद्रपृषती ता वैश्वदेव्यंस्तिसः श्यामा वृशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अंरुणलेलामास्तूपराः॥ [43]

1131

शितिबाहुरन्यतःंशितिबाहुः सम्नत्तिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःंशितिरन्ध्रः सम्नतिशितिरन्ध्रस्ते मैन्नावरुणाः शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मृणिवालस्त औश्विनास्तिस्रः शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपराः॥ [44]

शितिबाहुरुन्नतः पश्चंवि शितिबाहुरुन्नतः ॥14॥

उन्नत ऋषभो वांमनस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्त ऐंन्द्राबार्हस्पत्याः शितिपाच्छित्योष्ठंः शितिभ्रस्त ऐंन्द्रावैष्ण्वास्तिस्रः सिध्मा वृशा वैश्वकर्मण्यंस्तिस्रो धात्रे पृषोदरा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूपराः॥ [45] कुर्णास्त्रयोवि १शतिः॥15॥

कुणास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयंः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो नकुलास्तिस्रो रोहिणीस्त्रयव्यस्ता वसूनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौद्यंस्ता रुद्राणा र्स् सोमैन्द्रा बभुलंलामास्तूपराः॥ [46]

शुण्ठा विश्वशातिः॥16॥

शुण्ठास्त्रयों वैष्णवा अंधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुक्रमायं लप्सुदिनस्त्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्त आंदित्यानांत्रिवथ्सास्तिस्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरलंलामास्त् [47]

इन्द्रांय राज्ञे द्वावि १शितः॥17॥

इन्द्रांय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिककुद इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंर्यौद्धः साध्यानानित्सः पष्ठौद्धो विश्वेषां देवानांमाग्रेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूप्राः॥ [48]

अदिंत्या अष्टादंश॥18॥

अदित्यै त्रयों रोहितैता इंन्द्राण्यै त्रयंः कृष्णैताः कुहैं त्रयोंऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकायै त्रयोंऽनुङ्वाहंः सिनीवाल्या आँग्नावैष्णवा रोहिंतललामास्तूप्राः॥ [49]

सौम्या एकान्नवि १ शतिः॥19॥

सौम्यास्त्रयंः पिशंगाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारंगाः पार्जन्या नभोरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा इन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूपराः॥ [50]

वाुरुणा विश्रेश्तिः॥20॥

वारुणास्रयः कृष्णलेलामा वर्रुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वरुणाय रिशादेसे त्रयोऽरुणलेलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्जयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥ [51]

सोमाय स्वराज्ञे चतुंस्त्रि॰शत्॥२१॥

सोमांय स्वराज्ञें ऽनोवाहावंनुङ्गाहांविन्द्राग्निभ्यांमोजोदाभ्यामुष्ट सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डवे द्वे धेनू भौमी वैराजी पुंरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावंनुङ्गाहौं वारुणी कृष्णे वृशे अंराड्यों दिव्यावृष्भौ पंरिम्रौ॥ [52]

एकांदश् पश्चंविश्शतिः॥22॥

एकांदश प्रातर्ग्व्याः पृशव आ लेभ्यन्ते छग्लः कुल्माषंः

किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा अंनूबुन्थ्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आश्विनस्ते विंशालयूप आ र्लभ्यन्ते॥ [53]

पिशङ्गां विश्शतिः॥23॥

पिशंगास्त्रयो वास्नन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्वयस्त्रयेः शार्दाः पृश्विस्वथास्त्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्त्रयेः शेशिराः संवथ्सराय निवंख्यसः॥ [54]

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पश्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

यो वा अयंथादेवत्न्त्वामंग्रु इन्द्रंस्य चित्तिय्यँथा वै वयो वै यदाकूंताद्यास्तें अग्रे मियं गृह्णामि प्रजापंतिस्साँऽस्माध्स्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओजं आनुन्दमहंर्ग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैद्यौस्तेऽग्निः पृश्रांसीध्यिङ्गिरंशतिः॥26॥ यो वा पुवाहृंतिमभवन्पथिर्मिरव्रुध्यांनुन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवत्य्यँद्यंवृजिग्नंसि॥ हिर्रः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/